

SATHYA SAI INFORMATION

VÅR 2011

SANNING ✕ RÄTT HANDLANDE ✕ FRID ✕ KÄRLEK ✕ ICKE-VÅLD

Information från Sathya Sai-organisationen.....	3
Gud är närvarande i människan i form av kärlek, Amrita Dhara.....	8
Enhet är grunden till lycka och frid, Amrita Dhara.....	18
Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen.....	31
Var är Gud? (atma), berättelse från Chinna Katha.....	34

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år.

Information från Sathya Sai-organisationen

Sri Sathya Sai Baba lämnade Sin fysiska kropp på morgonen påskdagen söndagen den 24 april 2011.

Sathya Sai Babas kropp placerades i en glaskista på lit de parade i Sai Kulwant Hall under två dagar och hundratusentals människor defilerade förbi för en sista darshan. Många kända personer kom till Puttaparthi, bl.a. den indiska kongressens talesman Sonia Gandhi och Indiens statsminister Manmohan Singh.

Vid själva begravningen den 27 april som ägde rum i Sai Kulwant Hall deltog religiösa företrädare från alla de stora religionerna såsom hinduism, kristendom, judendom, islam, buddhism, sikhism m.fl. Man bad enligt de olika trosriktningarnas tradition och det sjöngs lovsånger (bhajans).

Vid begravningen deltog också många höga politiker, bl.a. guvernören och chefsministern från delstaten Andra Pradesh där Puttaparthi ligger. Delstaten Andra Pradesh utlyste fyra dagars sorgetid och delstaten Karnataka två dagars sorgetid. Delstaten Sikkim har utlyst Sathya Sai Babas begravningsdag som helgdag. Begravningen skedde med den indiska statens hedersbetygelser och den indiska flaggan lades över kistan.

Brev från ordföranden i Prasanthi Council, Michael Goldstein

Kära bröder och systrar,

Sai Ram!

Vår älskade Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, vår käraste Svami, valde att lämna Sin fysiska form denna morgon, klockan 7:40 den 24 april 2011, på grund av hjärt – och andningsinsufficiens enligt de vårdande läkarnas rapport. Vi sörjer djupt förlusten av vår älskade Svami, Den Gudomliga Kärleken Själ, som lämnat oss denna påskdag, den heliga dagen för

Jesu uppståndelse. Vi sörjer förlusten av Honom, den största förlust vi någonsin kommer att få utstå.

Det finns inga ord varken skrivna eller sagda som helt kan lindra vår sorg eller stilla vår ängslan inför framtiden. Vi kan slösa bort återstoden av våra liv genom att sörja förlusten av Hans fysiska närvaro, men därmed är inget vunnet. Vi kan i stället åstadkomma allting, fullborda vårt andliga öde, bestämt av Honom, genom att viga våra liv åt Honom och Hans gudomliga budskap om osjälvisk kärlek och tjänande. Hittills har Han funnits i våra andliga hjärtan och även valt en fysisk närvaro och identitet i världen som vår älskade Svami. Nu finns Han bara i våra andliga hjärtan som Den Högste Guden, Bhagavan Sri Sathya Sai Baba. Nu måste vi vända oss inåt för att uppleva Hans gudomliga närvaro och kärlek.

Våra okynniga och nyckfulla sinnen gör oss rådlösa och oroliga i dessa allvarliga ögonblick. Sinnet kan inte ge oss några svar. Vårt hjärta svarar. Det tröstar och upplyser oss.

Liknande frågor ställs runt om i världen: Varför lämnade Han oss nu? Vi väntade oss ytterligare tio år.

Enligt månårskalendern, som används av hinduer och även andra, uppnådde Svami egentligen 95, inte 85, års ålder. Han må ha lämnat oss tidigare än vi väntat oss, men vår älskade Bhagavan Sri Sathya Sai Baba är inte begränsad till Sin fysiska närvaro och identitet som nu upphört, och inte heller är Han bunden av tiden. Han kommer alltid att vara med oss.

Vad gör vi nu om vi är hänvisade till våra egna förmågor, utan tryggheten att veta att Han alltid finns där? Har Han inte varit vår källa till osjälvisk kärlek och visdom, vår tillflykt under livets alla svårigheter?

Han har alltid varit med oss och kommer alltid att vara med oss! Precis som vår moder och fader beskyddade oss när vi var små har Svami varit den gudomlige beskyddaren för oss alla, ung som gammal. Att Han är med oss innebär att Han alltid är tillgänglig för oss, närhelst och varhelst ett behov finns. Han är inneboende i vårt andliga hjärta. Han finns alltid där med var och en av oss när och var vi än behöver Honom.

Strax före mitt sista samtal med Svami var jag mycket orolig och bekymrad över situationen. Plötsligt kallade Svami på mig och bad mig komma nära Honom. Han sträckte sig ut efter min hand och smekte den mjukt. Sedan log Han kärleksfullt och sade med mycket mild röst: "Det finns fruktan i ditt hjärta." Jag kände mig mycket lugnad av Hans gudomliga kärlek, den gudomliga moderns och faderns kärlek. Jag kysste Hans hand och Hans fötter flera gånger. Jag kände ett barns sprudlande glädje. För ett ögonblick återupplevde jag ungdomlighet och oskuldssfullhet. Hans milda ord och mjuka smekning förjagade all den fruktan jag måste ha hyst och framkallade i stället upprymdhet och en känsla av att vara som ung på nytt. Han kommer alltid att vara med oss. Han är vår gudomliga moder och fader. Detta har inte förändrats. Det kommer alltid att vara så. Detta är Gudomlig Sanning, inget som tiden kan förändra och inget som Hans kropps död kan förändra.

Vilken framtid väntar oss som Hans hängivna, var och en individuellt, och oss alla tillsammans som en andlig organisation? Hur kan det finnas en Sri Sathya Sai-organisation? Hur kan vi fungera som en enhet om Svami inte längre lever bland oss för att inspirera oss och leda oss rätt när vi kommer på avvägar?

"Varför frukta (eng. fear) när Jag är här (eng. here)?" sade vår älskade Svami. Han har alltid varit och kommer att fortsätta vara den gudomlige inneboende i våra andliga hjärtan. Att Han är "här" syftar på Hans andliga närvaro, inte Hans fysiska närvaro. Han kommer alltid att vara "här". Detta gäller fortfarande. "Här" innebär överallt och för evigt, att Han är tillgänglig för var och en av oss i vårt eget hjärta. För att uppleva att Han är med oss "här" och nu måste vi välja att tro, inte frukta.

Svami har levt bland oss för att visa hur vi bör leva som människor, för att väcka samvetet och den osjälviska kärleken i alla människors sinne och hjärta och lära dem att älska alla genom att tjäna alla, att alltid hjälpa och aldrig såra (eng. help ever, hurt never). Sri Sathya Sai-organisationerna baseras på dessa andliga principer som Han framhållit för oss. Vi kommer med all säkerhet att hålla fast vid dem!

När jag visade besluten som tagits på världskonferensen – nyligen utskickade till er alla – för Hans gudomliga godkännande och vägledning godkände Han allt jag visade för Honom. Allt jag presenterade grundade sig på kommentarerna och konklusionerna från studiecirkelarna under världskonferensen. Därför innebar Hans godkännande av rekommendationerna att Han uppskattade era målmedvetna överväganden och uppriktiga strävan att förbättra Sri Sathya Sai-organisationen. Vi kommer helt säkert att följa dessa beslut, som så välvilligt och snabbt har godkänts av vår käraste Svami. Redan har en kommitté med uppgift att utarbeta gemensamma riktlinjer för alla länder tillsatts och börjat sitt arbete, ett preliminärt program gällande världskonferensen för ungdom i juli har presenterats och alla de andra besluten begrundas.

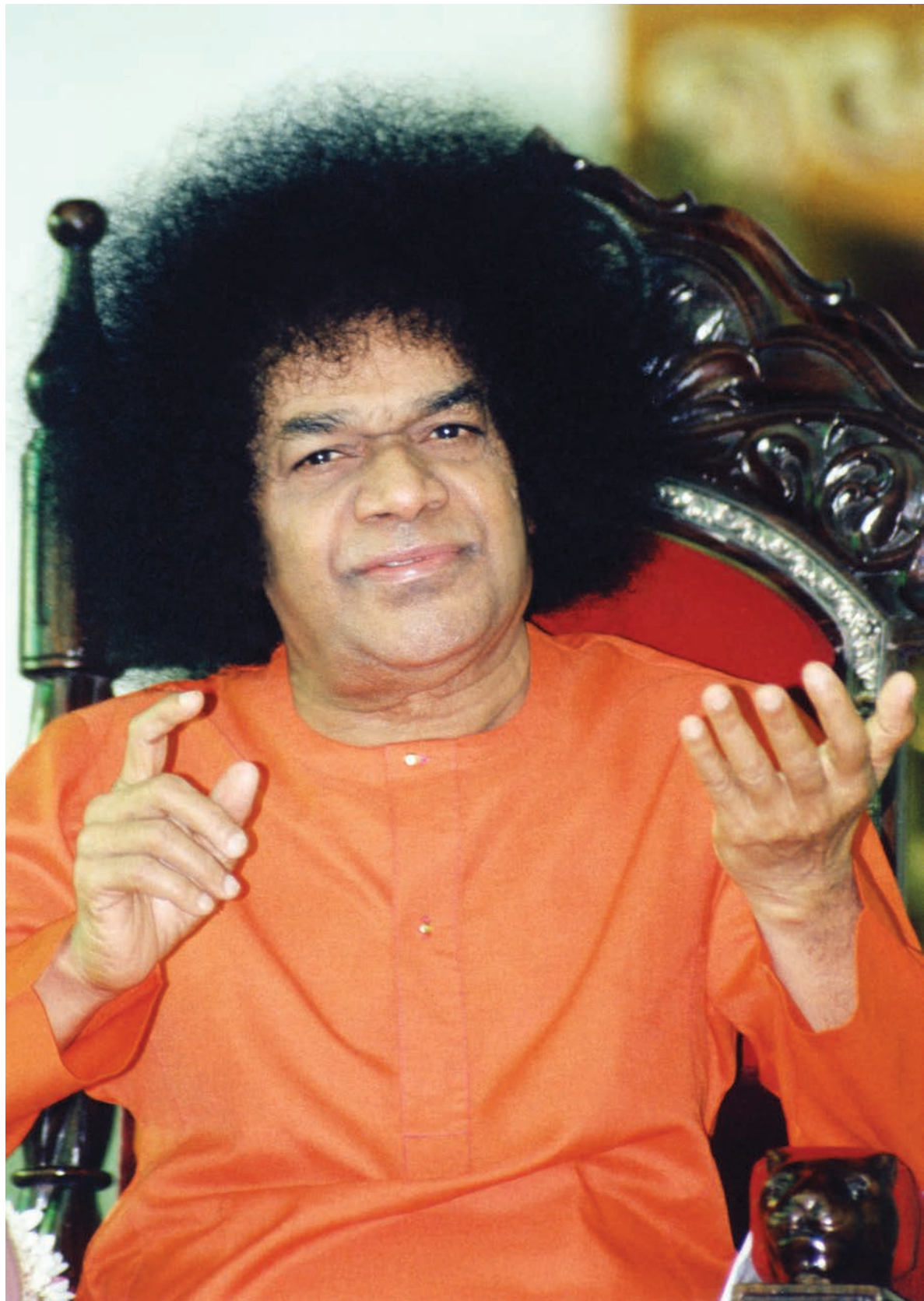
Nu är det vår heliga plikt att helhjärtat ge vårt stöd och bidra med vår kärlek, djupa tro och största ansträngning för att säkerställa att den internationella Sri Sathya Sai-organisationen fortsätter att vara en ledstjärna för osjälvisk kärlek och tjänande i världen. Det är vårt bidrag till det andliga arvet efter vår älskade Bhagavan Baba, vår käraste Svami. Ett andligt arv som är till för hela mänskligheten.

Vi måste lyssna till vårt hjärta med andligt självförtroende. Mitt hjärta säger mig att Hans undervisning av mänskligheten inte kommer att glömmas eller försummas. Mitt hjärta säger mig att våra andliga liv, våra ädla handlingar och vår osjälviska kärlek kommer att utgöra värdiga bevis på Hans gudomliga närvaro bland oss.

Den högste Guden, Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, Gudomliga Moder och Fader, käraste Svami, må vi alltid orubbligt älska Dig, alltid följa Dig utan att vackla och alltid erfara Dig i djupet av vårt hjärta.

Kärleksfullt tjänande Sai
Michael Goldstein

Gud är närvarande i människan i form av kärlek

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 24 juni 1996.

*Hur kan Kali Yugas dåliga inflytande påverka den
vars hjärta är fyllt av medkänsla,
vars tal framspringer ur sanningen och
vars kropp hängivet tjänar andra?
« sanskrit-vers »*

TJÄNANDE GENOMSYRAR ETT SAMHÄLLE MED SÄLLHET

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Var och en som önskar göra framsteg på den andliga vägen bör utveckla tre dygder – sinnets renhet (purity), tålmod (patience) och uthållighet (perseverance). Den som utvecklar dessa dygder, även kallade de tre p-na, är en välsignad människa.

*En människa utan karaktär,
utbildning utan mål och
en mänsklighet utan moral har inget värde.
Den som saknar frid lever ett liv lika dystert
som en natt utan måne.
Lyssna! O Indiens modiga söner!
« telugu-vers »*

I själva verket är en sann människa begåvad med dessa tre dygder: sinnets renhet, tålmod och uthållighet. Den som förlorar dessa förlorar sin mänsklighet. Då människan i vår tid saknar dessa dygder är hon mer som ett djur än som en människa. Hon uppvisar bara en människas form, inte mänskligt beteende. Dygder är människans livsprincip, utan dygder lever hon inget sant liv.

Karaktärsutveckling är utbildningens mål

Om ni vill förstå vad det innebär att vara människa bör ni först utveckla mänskliga egenskaper. Därför måste alla utveckla dessa. I själva verket är moral och mänskliga egenskaper människans främsta kännetecken. En god karaktär är förutsättningen för moral och mänskliga egenskaper. Därför bör studenter betrakta en god karaktär som sin främsta egenskap. Man må ha förvärvat oerhörd rikedom, hög utbildning, stor fysisk förmåga eller hög status, men dessa är till ingen nytta om man saknar karaktär. Modern undervisning har urartat då den inte sörjer för elevers moraliska, religiösa och andliga utveckling.

*Elever bör välja sådan utbildning
som utvecklar de heliga egenskaperna, såsom god karaktär,
fasthållande vid sanningen, hängivenhet, disciplin och plikttrohet.
« telugu-vers »*

Enbart boklig kunskap kan inte kallas utbildning. Alla med utbildning bör ge uttryck för sin mänsklighet genom att bidra till samhällets välfärd och trygga landets framtid. De bör inse hur helig, gudomlig, storslagen och sublim mänsklighet är.

*Fåglar och andra djur har inte någon form av utbildning,
men ändå lever de ett disciplinerat liv,
men ack, människan som begåvats med högsta intelligens
lever inte ett disciplinerat liv!
Vad mer kan jag framföra till
denna församling av ädla och fromma människor?
« telugu-vers »*

*Att få födas som människa är det svåraste någon levande varelse kan
uppnå. Varför är det så sällsynt och ovärderligt att födas som människa.*

Mat, sömn, rädsla och fortplantning – allt detta är gemensamt för människor och djur. Det är kunskap som skiljer människor från fåglar och andra djur. Det är därför det sägs: *Det är kunskap som ger människan en särskild status. En människa utan kunskap är så gott som ett djur.* I själva verket utgör kunskap människans tredje öga. Utan detta öga är hon inte stort bättre än ett djur.

Karaktärsutveckling bör betraktas som utbildningens mål. Enbart studier av veda-skrifterna och andra heliga skrifter (sastras) är inte tillräckligt. Ni bör sträva efter att utveckla en god karaktär och mänskliga egenskaper.

Trots sin utbildning och intelligens

kommer en trångsynt människa aldrig att erfarra sitt sanna Själv och en lågsinnad person kommer aldrig att ge upp sina dåliga egenskaper.
« telugu-vers »

*Modern utbildning leder bara till argumenterande,
inte till verklig visdom.*

*Vad är det för mening med att skaffa sig en utbildning
som inte kan leda er till odödlighet?*

Förvärva den kunskap som gör er odödliga.
« telugu-vers »

Det är bara kroppen som dör. Det som föds kommer också att dö. Gud (atman), den yttersta grundvalen, är evig. Gud (atman) varken föds eller dör. Ni bör skaffa er kunskap om denna gudomliga grund som är höjd över detta ständiga kretslopp av födelse och död.

*O Herre! Jag är fångad i detta kretslopp av födelse och död.
Jag våndas när jag gång på gång bli instängd i moderlivet.
Det är mycket svårt att ta sig över detta hav av världsligt liv.
Jag ber Dig, hjälp mig över det och skänk mig befrielse.*
« sanskrit-vers »

Gör er fria från själviskhet

Ni bör utvecklas fysiskt, etiskt, moraliskt och andligt under er tillvaro på jorden. Gör livet meningsfullt genom ständig kontemplation över Gud. I världen av i dag har gjorts stora framsteg inom vetenskap och världslig kunskap. Vad gäller moral och humanitet har dock utvecklingen gått tillbaka. Vad beror det på? Det beror på nutidsmänniskans själviskhet och egenintresse. Vad nutidens människor än företar sig är motivet själviskt. Alla deras tankar och handlingar motiveras av egennytta. I själva verket har de blivit själviskhetens marionetter. De ser på allt med själviskhetens ögon. De är i själva verket fjättrade av själviskhetens bojar. Så snart deras motiv förändras från egennytta till samhällets välfärd kommer de att erfarandemeningen i sann utbildning. Det är därför nödvändigt att människan gör sig fri ifrån sin egoism och egennytta och fyller sitt hjärta med ädla tankar på samhällets välfärd och framsteg. Det är på detta sätt hon bör rena sitt hjärta med heliga känslor och tygla sitt kringflackande sinne. Allt arbete ni utför med ett rent hjärta, ett stabilt sinne och en osjälvisk attityd leder er mot slutmålet för er andliga resa.

En gång beslöt sig en rik man för att göra en pilgrimsfärd till heliga platser. För att slippa bära med sig alltför mycket bagage stoppade han in det allra nödvändigaste i en sovsäck och gav sig iväg på sin resa. Som ordspråket säger: "Mindre bagage ger mindre besvär och resan blir till ett nöje." Han kunde således utan svårighet besöka alla de heliga platser man brukar vallfärda till, såsom Kashi (Varanasi), Mathura, Brindavan osv. Under dagen besökte han många tempel, tillbad där vackra gudabilder, badade i heliga floder och utförde åtskilliga förtjänstfulla handlingar. *En uppenbarelse av Gud tillintetgör alla synder, Hans beröring befriar en från Karmas bojar, samtal med Honom tar bort alla svårigheter.* Efter att ha tillbringat hela dagen med att utföra många heliga och goda handlingar blev han trött på kvällen och lade sig i sin sovsäck för att sova, men han fick inte en blund i ögonen på hela natten. Detta gjorde honom utmattad. Man kan leva en kort tid utan föda, men inte utan sömn. Fastän han utförde goda handlingar på den fysiska nivån fick han inte mental

frid. Vad var orsaken? Orsaken var att det fanns en massa vägglöss i sovsäcken han tagit med sig och det var på grund av deras bett han inte kunde sova. Människan av idag befinner sig i en liknande situation. På den fysiska nivån har hon skaffat sig många bekvämligheter och tycks vara ganska lycklig, men inom sig bär hon dock på vägglöss i form av dåliga egenskaper, dåliga tankar och ondskefulla motiv som omintetgör hennes frid. Så länge hon ger utrymme för negativa känslor och tankar kan hon inte uppnå frid. Frid (eng. peace) kan inte vinnas i yttervärlden. Där finns bara splittring (eng. pieces)! Verklig frid har sitt ursprung i ert inre. Ni kan inte uppnå frid genom världslig strävan, genom utbildning eller genom att undervisas av någon lärare. Ni själva är förkroppsligande av frid. Ni är förkroppsligande av sanning och förkroppsligande av gudomlighet. Ni bör försöka erfara denna eviga och heliga sanning.

Frid och sällhet har sitt ursprung i ert inre

Frid och sällhet kan inte uppnås med hjälp av yttre materiella ting. Ni äger en mängd materiella ting för att tillgodose era behov och kunna leva komfortabelt, eller hur? Om dessa yttre ting kan skänka er frid och sällhet, hur kommer det sig då att ni inte upplever frid och sällhet, trots att ni äger allt detta? Likaså omges ni av alla era nära och kära, men inte heller de kan ge er frid och sällhet. Ni bör försöka inse att andra människor och materiella ting inte kan ge er sällhet. Sällhet kan endast komma från ert eget inre. Ni är själva källan till frid och sällhet. Därför behöver ni inte bemöda er om att försöka finna dem i yttervärlden. Sällhet söker man inte i yttervärlden. Den måste komma inifrån. Den ska man erfara, inte söka efter. Försök erfara denna eviga sanning som utgör er egen inre grund. Ni tror att någon annan kan skänka er sällhet, men det är er illusion (bhrama). Så länge ni vilseleds av denna illusion kan ni inte erfara Gud (Brahma), ert innersta väsen. Ge därför upp denna illusion (bhrama). Då manifesterar sig Gud (Brahma) i ert inre. Gud är inte åtskild från er. Ni och Gud är ett. *Sanningen är en, men de vise ger den olika namn.* Det

finns bara en sanning, inte två. *Endast en Gud existerar.* Bara en, inte två. Denna eviga gudomlighet är grunden i var och en. Man kan inte säga att den bara finns i vissa människor men inte i andra. *Gud är inneboende i alla varelser.* Studenter bör utveckla orubblig tro på denna sanning.

I vilken form är Gud närvarande i alla? Han är närvarande i form av kärlek. Jag har sagt till er många gånger att kärleken är alltings innersta väsen. *Kärlek är Gud, Gud är kärlek.* Helig och osjälvisk kärlek är Gud Själv. Bevara därför kärlekens renhet och helighet. Befläcka den inte genom att rikta den mot världsliga begär. Världslig och sinnlig kärlek är inte alls kärlek. Sann kärlek kan bara hänföras till Gud (atman). Gud (atman) är kärlek, kärlek är Gud (atman). Atman är Gud, Gud är atman. Kärlek är Gud, lev i kärlek. Studenter bör försöka på rätt sätt förstå denna gudomliga kärlek. Tyvärr riktar dock dagens studenter sin kärlek mot icke önskvärda ting och råkar därmed ut för många problem och svårigheter.

Bevara er inre frid

Ungdomstiden är inte beständig. Den är ett kortvarigt, övergående stadium, lika tillfälligt som passerande moln. Förslösa inte era liv genom att ge er hän åt förlustelser under den kortvariga ungdomstiden. Den är mycket helig, men studenter försöker vanhelga den. Ni bör inte förslösa det ovärderliga livet som människa genom att bara inrikta er på flyktiga nöjen. Det var det Adi Sankara betonade: *Ståta inte med er rikedom, barn och ungdom. Livet kan förändras på ett ögonblick och beröva er allt detta.*

Ungdomen är det stadium då man ofta får många och starka känslor. Det är nödvändigt att kontrollera dessa passioner och affekter genom att upprepa Guds namn och genom att säga till sig själv: "Sådana oheliga och låga tankar är inte bra och inte lämpliga för mig. De är bara som passerande moln, de kommer och går. Mitt liv är evigt, men dessa tankar är övergående som passerande moln." Hjärtat är som himlen, sinnet är månen och intellektet är solen. *Månen framföddes ur Guds sinne och solen ur Hans ögon.* Moln av tankar dyker upp på hjärtats himmel och täcker solen och månen. Ibland tornar väldigt tjocka moln av tankar upp sig i unga år. Då kan man inte se solen eller månen, men hur länge förblir solen eller månen osynlig? Bara en kort stund, för dessa tankar är som passerande moln. Ha tålmod, molnen kommer att försvinna av sig själva. Visa orubbligt tålmod. Förhasta er inte. *Brådska leder till slöseri och slöseri ger problem. Ha ingen brådska.* Brådska är inte bra, särskilt inte i denna er ålder. Bevara er inre frid. "Man må vara asket (danti) eller filosof (vedanti) men man kan inte bli lycklig utan inre frid", sade Thyagaraja.

Inre frid är mycket viktig för vårt liv, både på den kroppsliga och den mentala nivån. När sinnena vänds mot yttervärlden återspeglar sinnet era begär på den fysiska och mentala nivån och gör er därmed till ett offer för dåliga tankar, dåliga känslor och låga motiv. Få kontroll över dessa dåliga tankar, känslor och motiv. Detta innebär kontroll av sinnena. Detta kallas Kriya Yoga. Vad betyder Kriya Yoga? Kontroll av dåliga tankar, känslor och

motiv är verklig Kriya Yoga. När ni lyckas att kontrollera era dåliga tankar, känslor och motiv uppstår heliga känslor och fromma tankar inom er.

Tjäna samhället helhjärtat

Studenter!

Lev ett föredömligt och värdefullt liv nu när ni är så här unga. Bli själva goda pojkar och flickor och bidra därmed till att skapa ett gott och idealiskt samhälle. Samhället befinner sig för närvarande i ett tillstånd av kaos. Vad beror det på? Det beror på att nutidens människor ohämmat härmar andra, vilket är ett tecken på svaghet. Härmande är mänskligt, skapande är gudomligt. Ni bör aldrig hänge er åt att imitera andra. I vår tid har denna svaghet att härmna andra spritt sig till hela samhället. Kontrollera era känslor, ge uttryck för goda egenskaper och bli föredömliga studenter. Sopa undan smutsen som smugit sig in i samhället och förvandla det. Det är vad studenter uppmanas att göra i vår tid. Jaga inte arbete efter den utbildning ni på ett eller annat sätt förvärvat. Vilket är ert verkliga arbete (udyoga). Yoga är ert verkliga arbete. Yoga kommer från hjärtat. Utöva denna yoga. Vad är verklig yoga? Tjänande (seva) är verklig yoga.

Ägna er åt att tjäna samhället. Det finns inget större än att tjäna samhället. När ni tjänar samhället på ett föredömligt sätt utplånas ert ego. Det är egot som orsakar människans olycka. Ni kan befria er ur egots grepp när ni utför samhällstjänande. Tjäna helhjärtat med heliga och upphöjda känslor, utan tanke på någon belöning. Frukten av tjänandet blir ett samhälle fyllt av sällhet. Kan ni tänka er någon ädlare och mer utsökt frukt än erfandet av sällhet? Sällhet är Gud. *Gud är den eviga sällheten själv, den högsta visdomen själv, Han är höjd över alla motsatspar, obegränsad som himlen. Han är målet som anges i det vediska talesättet "Du är det" (Tat tvam asi). Han är en och endast en, evig, ren, oföränderlig. Han är vittne till intellektets alla funktioner. Han är höjd över alla mentala tillstånd och de tre egenskaperna (gunas): jämvikt (sattva), lidelsefullhet (rajas) och slöhet (tamas).*

Detta är Självetts eviga, andliga, odelade sällhet. Ni kan inte få gudomlig sällhet (ātmānandam) från någon annan. Den framspringer ur ens eget sanna väsen. Den kan man själv uppnå. Det är något man själv äger. Ni åtrår andras tillgångar och överger era egna. Gör aldrig det. Ni bör inte förvänta er något av andra. Ni har själva allt ni behöver. Ni saknar ingenting. Hela världen finns inom er. Varför skulle ni då be andra om något? Allt ni ser i yttervärlden är bara era egna intryck. Ni ser ingenting när ni sluter ögonen, men när ni öppnar dem ser ni hela den förnimbara världen. Varifrån har alla vyerna av världen kommit? De har uppstått som era synintryck. Människan av i dag är dock omedveten om sin gudomliga grund. Hon färdas hundratusentals mil ut i rymden, men hon rör sig inte en centimeter mot sitt eget inre. Hon far omkring överallt i yttervärlden, men tar inte det minsta lilla steg mot sitt eget inre. Hur mycket man än far omkring i yttervärlden uppnår man ingenting. Det är meningslöst, meningslöst, helt meningslöst! Ta ett litet steg mot ert inre. Det räcker. Då kommer allting att bli uppenbart för er. Varifrån kommer allt ni ser?

Ni ser hus, byggnader och diverse ting i drömmen, men de existerar inte när ni öppnar ögonen. I drömmen ser ni och erfar många ting, men allt försvinner när ni vaknar. Allt detta är nattliga drömmar. På liknande sätt ser ni under dagen alla möjliga saker och upplever så mycket, men inget av allt detta består när ni somnat. Detta är "dagens drömmar". Ni är dock närvarande både i nattens drömmar och i "dagens drömmar". "Drömmarna från dagen" existerar inte i nattens drömmar och tvärtom, men ni är närvarande i båda stadierna. Ni är således allestädes närvarande. Ni kan därför betrakta er själva som den gudomliga grunden.

Vinn Guds Kärlek

Jag har sagt till er så många gånger att ni själva är Gud. Gud är inte åtskild från er. Er inre röst påminner er också ständigt om detta genom ljudet av andningen so--ham, so--ham, so--ham [jag är Det (Gud), jag är Det (Gud), jag är Det (Gud)], men ni lyssnar inte alls till denna röst.

Ni tar fasta på vad andra säger till er men tror inte på er själva. Hur kan ni tro på andra när ni inte tror på er själva? Först och främst bör ni därför utveckla självförtroende. Först då kan ni uppnå inre förnöjsamhet, vilket i sin tur leder till självupppoffring. Detta leder till slutmålet, uppgåendet i det gudomliga. Tro därför först och främst på er själva. Gud finns inom er. Gud är kärleken själv. Han är närvarande i er i form av kärlek. Förslösa inte och befläcka inte denna gudomliga kärlek. Låt den bara komma till uttryck i goda och heliga handlingar och inte i låga eller onda handlingar. Rikta inte denna gudomliga kärlek mot låga kroppsliga begär eller rikedom. Kärlek finns till för kärleks skull. Bevara denna gudomliga kärlek i ert hjärta och be till Gud. Om ni vinner Guds kärlek vinner ni allt. Hur upphörde Kuchelas svårigheter? De upphörde alla för att han vann Krishnas kärlek. Ni kan uppnå allt när ni vunnit Guds kärlek. Inget är omöjligt då. Era fiender blir era vänner, och de som är reserverade mot er blir era nära och kära. Ni kan också komma nära alla dem som tagit avstånd från er. Därför bör ni utveckla mer och mer av denna heliga, upphöjda och oskattbara kärlek. Världen av i dag är dränkt i sorger och bekymmer därför att kärlek saknas. Det finns ingen kärlek ens mellan mor och son, mellan bröder eller mellan man och hustru. Vart har kärleken tagit vägen? Hur försvann den? Dagens människor visar bara konstlad kärlek. I själva verket är hela deras liv förkonstlat.

Konst tillhör yttervärlden, hjärtat finns inom oss (eng. art is outside, heart is inside). Verklig konst kan bara hjärtat skapa. Studenter bör rätt förstå denna sanning. I själva verket har allt sitt ursprung i ert hjärta. Hjärtat är källan till kärlek, som är den starkaste av alla krafter. Försök därför uppnå allt med kärlek

(Sai Baba avslutade sitt tal med lovsången "*prema mudita manase kaho...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2010, s. 79-86.

Enhet är grunden till frid och lycka

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal, i Sai kulvant Hall,
Prasanthi Nilayam, 25 juni 1996.

*Om känslan bakom handlingen är god
blir resultatet med all säkerhet gott,
men om känslan är ondsint blir resultatet därefter.
« telugu-vers »*

FÖR ATT UPPNÅ BEFRIELSE MÅSTE DÅLIGA TANKAR UTROTAS

Kära studenter!

Sinnet består av en mängd tankar. Människans tankar bestämmer hennes handlingars karaktär. Glädje och sorg är en följd av hennes handlingar. Allt gott eller dåligt hon upplever i livet är direkta följder av hennes egna handlingar. Grundorsaken till alla människans handlingar är hennes tankar. Tankar skapar sinnet och sinnet skapar människan. Människan (manava) har fått detta namn på grund av sitt ursprung i sinnet (manas). Hon kan inte existera utan sinnet. Den som begåvats med ett sinne kallas för en människa. Fåglar, fyrfota djur och andra djur har inget sinne.

Uppnå enhet i tanke, ord och handling

Talet utgår från sinnet. Sinnet har sitt ursprung i Jaget (aham) och Jaget kommer från Gud (atman). Jaget är i själva verket en återspeglning av Gud (atman). Därför tillhör talet, sinnet, Jaget och Gud (atman) samma familj. Människan når det gudomliga stadiet med hjälp av talet, sinnet och Jaget (aham). Harmoni mellan dessa gör det möjligt för henne att nå detta stadium, medan disharmoni mellan dem leder till att människan förlorar

sin frid och lycka. Antag att tre bröder bor i ett hus. Om de älskar och hjälper varandra och lever i harmoni och broderskap kommer frid att råda i huset. Om det däremot av någon anledning utvecklas meningskiljaktigheter och hat i deras sinnen, kommer det att leda till kaos och oro i hela huset. Enhet är förutsättningen för frid och lycka. Att enheten gått förlorad är huvudskälet till den rådande missbelåtenheten och oron. Vad symboliserar huset? Vad står de tre bröderna för? *Kroppen är ett tempel och den som vistas där är Gud.* Kroppen är huset eller templet. Det finns tre bröder i detta hus. Deras namn är: tankar, ord och handlingar. Om enhet, harmoni och samförstånd råder mellan dem kan ni nå framgång i allt ni företar er. Om däremot era tankar, ord och handlingar går åt olika håll, och det råder total brist på enhet dem emellan, lyckas ni inte med någon uppgift. Tankens, ordets och handlingens enhet kallas trikarana suddhi. Ni bör utveckla den styrka och vilja som behövs för att uppnå enhet mellan dessa tre.

Att umgås med goda människor är en stor välsignelse

Ratnakara var en grym och hjärtlös stråtrövare som rånade och dödade resenärer bara för att fylla sin mage och livnära sin familj. Han utförde alla möjliga brutala handlingar och levde ett ondskefullt liv. Hans tankar var också grymma och brutala. Han saknade helt medkänsla och var därför mycket grym. En gång stötte han ihop med sju ädla visa män (sapta rishis). Han hejdade dem på vägen i avsikt att råna och döda dem. Fastän han länge närt onda tankar, onda känslor och dåliga egenskaper befriades han från alla sina synder tack vare åsynen av de sju vise männen. De gav honom följande råd: "Kära du! Det finns inget stort i att döda andra. Till och med insekter och skadedjur kan vålla andra skada. En sann människa gör alltid gott mot andra. Du bör göra gott mot andra och erfa din gudomlighet. Uppför dig inte som insekter och andra djur. Gör aldrig något ont. Försök att bara göra gott." De frågade honom: "Varför dödar du andra?"

*Människa! Du skaffar dig olika slags utbildning och
lägger ner mycket energi på att fylla din mage.
Trots all din utbildning lyckas du inte uppleva fullkomlig lycka.
Varför dränks du i sorg på detta sätt?
Visar inte Gud vägen för Sina hängivna
som ständigt kontemplerar över Honom?
« telugu-vers »*

“Galning! Blir du lycklig av att orsaka många människor lidande bara för att fylla din lilla mage. Vilken lycka kan ditt handlande skänka din familj? Ägna dig inte åt sådana syndiga handlingar. Du är frisk och stark. Använd din kropp till goda och nyttiga handlingar och försörj din familj genom hårt arbete”, sade de vise männen till Ratnakara i ett försök att leda honom på rätt väg. Ratnakaras hela tänkande förändrades fullständigt av att se, möta och samtala med de vise männen. Onda tankar utplånas när man umgås med goda människor. Utplånandet av onda tankar är förutsättningen för människans befrielse. Människan kan koncentrera sig endast när hon utplånat sina onda tankar. Hon bör göra sitt yttersta för att bara utveckla goda tankar, och goda tankar förutsätter gott umgänge. En människa bör därför sträva efter att umgås med goda människor. De vise männen undervisning och uppmuntran inspirerade Ratnakara till att kontempera över Rāma. Genom att oavbrutet upprepa Rāmas namn erfor han sällhet. Tack vare sin andliga kontakt med världens skapare (lokadata), blev han skapare av poesi (slokadata). Guds storhet uppenbaras för människorna genom en gudomligt inspirerad poets dikter och vers. Genom sin poesi bibringade Vālmiki (Ratnakaras nya namn, ö.a.) världen ett högt ideal.

Varje människa bör vara ett föredöme. Mänsklighet innebär högsta sällhet. De krafter som människan äger finns inte hos några andra arter. I själva verket finns alla krafter inom människan. Hon bör rikta dem åt rätt håll. Utrota dåliga egenskaper, utveckla goda egenskaper och handla i

enlighet med dessa goda egenskaper. Först då kan sällhetens källa springa fram ur ert inre. Därför bör varje människa utrota sina dåliga egenskaper och tillägna sig goda egenskaper. Först då kan hon befrias från sorg och uppleva glädje. Den som ägnar sig åt goda handlingar och vars tro på Gud är uppriktig och orubblig kan aldrig komma till skada.

Tro är av största betydelse

Många må ha kommit till skada på grund av bristande tro, men ingen har varit illa av att ha tro. Vår tids människor har förlorat sin tros båda ögon. Dessutom sätter hon tillit till allt det man inte bör tro på, men tror inte på det hon bör tro på. Vår tids människor har tillit till alla utom sig själva. Vad innebär det? Det innebär att de inte tror på Gud. Enligt kalendern är det Ekadasi i dag. Denna kalender har utarbetats av en siddhanti. Ni sätter tillit till hans kalender och följer religiösa föreskrifter (vratas) och fastar. Om det är söndag i dag betraktar ni den som helgdag. Hur har söndagen uppkommit? Hur har Ekadasi uppkommit? Varför har ni så stor tilltro till dessa dagar? Kommer söndagen till er tidigt på morgonen med orden "jag är söndag" skrivna i sitt ansikte, eller kommer Ekadasi-dagen till er bärande texten "jag är Ekadasi-dagen"? Nej, nej. Allt detta är något en siddhanti utarbetat. Ni har så stort förtroende för vad han har skrivit ned, men varför tror ni då inte på veda-skrifternas enastående förkunnelser: *Du är Det (tat tvam asi), Gud (Brahman) är det högsta medvetandet (prajnanam Brahmas), detta Själ är Gud (ayam atma Brahma), jag är Gud (aham Brahmasmi)?* Detta är människans största svaghet. Hon tror inte på det som är sant, men tror på allt det som bara är fantasier. Det är därför människan numera drabbas av svårigheter, sorg och bekymmer. Hon bör tro på Guds ord och handla efter dem. Först då kan hennes förhållanden förbättras. Men tyvärr saknar nutidens människor tro.

En gång plågades Nana Saheb Chandorkars dotter Mainatai av födslo-smärtor tre – fyra dagar i sträck och detta gjorde henne mycket svag. Vid ett tillfälle var hennes tillstånd så kritiskt att det var tveksamt om hon skulle

överleva. På den tiden var det inte så lätt att få tillgång till sjukhus, läkare och sjuksköterskor. Nana Saheb upprepade oavbrutet Shirdi Babas namn och bad hela tiden till Honom att rädda hans dotter. Kontakten mellan Gud och Hans hängivna fungerar trådlöst liksom en radio. Var än den hängivne må befinna sig och på vilket sätt han än ber når bönen omedelbart Gud. Den hängivne har "hjärta till hjärta" och "kärlek till kärlek" – kontakt med Gud. Det kan bli avbrott i radiokontakter, men inte i kontakten med Gud. Nanas bön nådde omedelbart fram till Shirdi Baba. Det fanns en Shirdi Baba-hängiven som hette Ramgirbuva. Baba kallade honom Bapugirbuva eller Bapu. Baba kallade till sig honom och sade: "Bapu! Ta denna udi (helig aska, ö.a.), bege dig till Jamner där Nana bor och ge den till honom." Då Ramgirbuva hörde denna Babas uppmaning letade han i sin ficka och fann att han endast hade två rupies. Med dessa kunde han med tåg bara ta sig till Jalgaon. Han sade därför till Baba: "Baba! Jag har inte pengar nog för att resa till Jamner. Med de två rupies jag har kan jag bara åka till Jalgaon. Hur ska jag kunna fortsätta till Jamner?" Baba sade då till honom: "Dumbom! När jag sagt åt dig att åka dit, kommer Jag också att se till att du kommer fram. Tvivla inte på det."

Under Rāmas tid på jorden tvivlade Hanuman också till att börja med. Han undrade hur han skulle kunna ta sig över ett så stort hav och komma till Lanka för att söka efter Sita, men när han tänkte på Rāma kände han sig lugn. "Eftersom detta ingår i Rāmas plan kommer Han själv att se till att jag lyckas. Han har tilldelat mig, ingen annan, denna uppgift eftersom Han vill att jag utför den. När Gud ger någon en uppgift ordnar Han också så att den kan utföras." Med hjälp av sådana tankar utvecklade Hanuman orubblig tro på styrkan i Rāmas namn och flög över havet med stor tillit. Ramgirbuva tvivlade också: "Hur kan jag ta mig till Jamner med bara två rupies i fickan? Dit är det nästan fem mil från Jalgaon. Hur ska jag kunna genomföra denna långa resa?" Han måste företa den i en tvåhjulig vagn (tonga). På den tiden fanns inga bilar eller taxibilar, och det fanns inga andra sätt att företa en sådan resa än med tonga. Ramgirbuva fortsatte tvivla: "Kommer någon tonga-ägare att tillåta mig att färdas i hans vagn

när jag inte har några pengar? Om inte måste jag företa denna resa till fots. Orkar jag gå så långt?” För att skingra hans tvivel sa Baba till Ramgirbuva: ”Lita på mina ord, gör som jag har sagt och ge dig iväg.” Utan att säga något mer lydde han obetingat Babas uppmaning.

Ramgirbuva steg på tåget och anlände till Jalgaon kl. 1.30. När han kommit fram till Jalagaon var han i valet och kvalet om han skulle fortsätta till Jamner i mörkret eller tillbringa natten där på stationen. Utan att kunna bestämma sig satt han där, slöt sina ögon och började be och upprepa Babas namn. Kort därefter kom en lång man i uniform med en ståtlig turban på huvudet och ropade med hög röst: ”Vem är Ramgirbuva som anlänt med tåg från Shirdi?” Ramgirbuva svarade: ”Jag är Ramgirbuva. Jag har kommit hit från Shirdi. Baba har sänt mig.” Mannen i uniform sade till honom: ”Kom, kom. En vagn (tonga) väntar på er.” När han frågade varifrån tongan kommit svarade mannen: ”Nana Saheb har skickat den.” Det var en fin tonga och hästen var stor och stark. Tongan var mycket vacker. Ramgirbuva tog plats, och vagnen for i väg i mycket hög fart, men den rörde sig så mjukt och jämnt att Ramgirbuva kände det som att den inte rörde sig alls. Han tänkte att Nanas häst var så snabb att inte ens en bil kunde vara snabbare. Förlorad i dessa tankar nådde han byn där Nana bodde. Kusken pekade mot huset och sade: ”Där ser ni Nanas hus.” Han steg ur vagnen och gick mot Nanas hus. När han gått några steg vände han sig om för att säga något till kusken, men blev förvånad när han varken såg till tongan eller kusken.

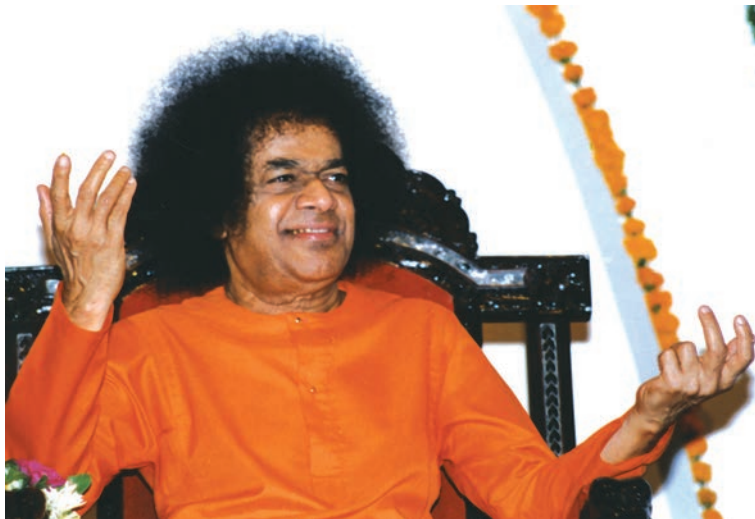
Ramgirbuva gick in i Nana Sahebs hus. När han lämnade fram den heliga askan (udi) Baba skickat med till Nana sade han till denne: ”Nana Saheb! Jag ber er, ta emot denna udi. Baba har skickat med den till er.” Då Nana Saheb frågade när Baba lämnat udin till Ramgirbuva sade denne att det skedde på kvällen föregående dag. ”Jag anlände till Jalgaons station kl. 1.30, men hur fick ni veta att jag skulle anlända just då? Eftersom ni sände tongan i precis rätt tid gick det fort att komma till ert hus,” sade Ramgirbuva. Nana blev förvånad när han hörde detta. Han sade: ”Jag har ingen tonga. Jag har inte skickat någon vagn till stationen. Jag visste inte

att ni skulle komma. Vad pratar du om? Var är tongan? Visa mig den.” Ramgirbuva svarade: ”Min herre, så snart jag stigit av tongan försvann genast både den och kusken. Kusken sade till mig att ni sänt honom för att skjutsa hit mig.” Eftersom det inte fanns någon tid att diskutera detta ytterligare gick Nana in och gav den heliga askan (udin) till sin dotter. Nana ställde sig sedan nära dörren och bad innerligt, upprepande Babas Namn. Just i det ögonblicket hörde han babyn skrika. Hans dotter nedkom med en son. Nana blev utom sig av glädje när han såg barnet. När han kom tillbaka till Ramgirbuva frågade han denne: ”Berätta för mig allt vad som hände. Vad sade Baba? Hur kom ni hit från Shirdi?” Ramgirbuva svarade: ”Jag hade bara de två rupies som tågbiljetten till Jalgaon kostade. Resten av resan ordnade Shirdi Baba med. Baba skulle aldrig överge dem som tror på Honom. Tro är av största betydelse.”

Vår tids människa har förlorat sin tros båda ögon. Hon har sannerligen blivit blind. Hon kan lyckas med allt hon företar sig om hon har tillit. Det var tack vare sin tro på Baba Nana upplevde oerhörd glädje. På den tredje dagen efter dotterns nedkomst kom Nana till Shirdi tillsammans med Ramgirbuva. Han sade till Baba: ”Baba! Din gudomliga lek kan inte beskrivas med ord. Vilket budskap ger Du oss genom Ditt agerande och Din lek?” Gopierna i dvāpara yuga och Vanaras i tretā yuga erfor Guds härlighet på detta sätt. Nana hade en välljudande röst. Han brukade sjunga vackert. Han sjöng denna bön:

*O Baba! Kan vi någonsin förstå Din verklighet?
Du är subtilare än det subtilaste och större än det största.
Du är alltid närvarande
i alla de 8,4 miljoner arterna av levande varelser,
aldrig någonsin åtskild från dem.
Du är närvarande i varje litet dammkorn och varje grässtrå.
Din kosmiska form genomtränger allting.
O Baba! Kan vi någonsin förstå Din verklighet?
Du är en tjuv som stjäl våra hjärtan (chittachora).
« telugu-sång »*

Nana sade: "Baba! Du vet allt, men uppträder som om Du ingenting visste. Du är den som stjälar våra hjärtan." Om ni kallar någon för tjuv blir han utom sig av vrede och frågar er: "Vad har jag gjort? Vad har jag stulit? Varför kallar du mig tjuv?" Han börjar gräla på er, men om ni använder samma ord i en lovsång och prisar Gud: "Bada Chittachora Brindavana Sanchara, Gopala Gopala Hey Murali Gopala", kommer alla att upprepa detta unisont medan de rytmiskt klappar händerna.

Man fylls av stor ljuvhet när man sjunger lovsång till Gud. Man hänförs genom att smaka den kärlekens nektar som sången handlar om. Ingen kan beskriva den sällhet man upplever när man sjunger en sång som uttrycker Guds ljuva kärlek.

Sjung lovsång med hela ert hjärta

Här följer ett förtydligande som våra studenter bör förstå. Gud kallas Ganapriya - en som älskar musik. Att sjunga en sång till Guds ära är så ljuvligt, men att prisa Gud i prosa är inte detsamma. "O Rāma! Så full av

medlidande Du är!" När ni uttrycker detta i form av prosa berör det inte hjärtat, men om samma ord sjungs som en sång griper det tag i hjärtat. *"Rāma! Rād̄da mig!"* När dessa ord sjungs i en sång väcker de sådan ljuvhet, men i form av prosa väcker de inte samma känsla. Gud älskar sång och musik. Han tilltalas av dessa. I sitt hem brukade Nana sjunga en sång för att prisa Baba och då brukade Baba i Shirdi bli hänförd och vagga sitt huvud i hänryckning. Han deltar också när denna sång sjungs unisont. När sångaren sjunger i hänryckning hänförs också lyssnarna. Gud blir också lycksalig när Han hör Sina hängivnas sång. En sång väcker mycket ljuva känslor. Bönen till Gud blir mycket kraftfull när de hängivna sjunger den i form av lovsång. Därför bör ni alltid sjunga lovsång med hela ert hjärta. Valmīki skrev Rāmas levnadshistoria medan Denne ännu levde och Rāmas söner Lava och Kusa sjöng den vid Rāmas hov. Hur kunde den grymme och brutale Ratnakara som alltid utförde grymma handlingar till slut skriva Rāmas gudomliga levnadshistoria och skänka världen den? Det kunde han för att han sjöng Rāmas gudomliga namn, för detta kan smälta till och med hjärtan hårda som sten.

Rāmas gudomliga namn kan så frön av mänsklighet till och med i ett stenhjärta. Ett litet exempel: Det finns många studenter här som läser naturvetenskap. De vet att om man placerar ett frö på en sten kommer det antingen att torka ut eller ätas upp av en fågel. Inga plantor kan växa på en hård klippa, men med hjälp av värme och regn bryts också stora stenblock ned och förvandlas till jord. När man sår frön i denna jord gror de och börjar växa. Med tiden utvecklas de till träd och bär frukt som äts av människor. Denna frukt har sitt ursprung i hård sten. Frukt symboliserar mänsklighet. På liknande sätt transformerades Ratnakaras hårda hjärta genom den botgöring (tapas) han utförde. Medan han var försjunken i meditation växte en stor myrstack (valmik) upp över hans kropp. När regn senare sköljde bort stacken kom han fram ur den. Eftersom han kom fram ur en myrstack (valmik) fick han namnet Vālmīki. Vilken var den avgörande faktor som orsakade hans totala transformation och gjorde honom till en stor visman och poet? Det var kontakten

med de sju vise männen och deras undervisning som han samvetsgrant tillämpade. Därför bör ni visa respekt för dem som är äldre och visa och söka eftersträva deras välsignelse.

Era föräldrar är de som betyder mest för er. Därför sägs det: *Vörda er mor och far som Gud*. Betyga dem er vördnad varje dag och ta emot deras välsignelse. Om ni uppför er på detta sätt kan ni få en direkt uppenbarelse av Gud. Studenter bör se till att deras hjärta inte hyser hårda och grymma känslor. Hjärtat bör fyllas av goda tankar, goda känslor och ädla avsikter. Endast då kan ett sådant hårt hjärta som Ratnakaras transformerar till ett vänligt och mjukt hjärta. I ett sådant hjärta vistas Gud gärna. Ni bör inte upplåta ert hjärta för någon annan än Gud. Vem tillhör denna hjärtats juvelprydda tron? Hjärtats tron tillhör endast Gud. Ingen har rätt att sitta på Guds tron. Ni må inbjuda hur många som helst till ert sinne. Där finns nog med utrymme för många personer, men ert hjärta har bara plats för en. Där finns bara en ensitsig soffa, inte en tvåsitsig. Ert hjärta är inte heller en plats där olika personer kommer och går. Upplåt inte denna plats i ert hjärta till än den ene, än den andre. Låt endast Gud inneha denna plats. Låt den alltid vara reserverad för Gud. Det är vad ni måste göra i vår tid.

Skjut aldrig upp en god handling

Ni ser och erfar mycket i denna värld. Ni känner till andras erfarenheter. Allt gott och ont ni erfar har sitt ursprung i era egna tankar och ert eget beteende, inte i andras. Därför bör ni först och främst rena era tankar. Närhelst en tanke uppstår i ert sinne bör ni genast granska den och avgöra om den är bra eller dålig, riktig eller felaktig. Ta er tid att analysera den. Om ni känner att den inte är god, överge den då genast. Människan har dock inget tålamod nu för tiden. Vilka tankar som än dyker upp i hennes sinne omsätter hon dem omedelbart i handling.

När Rāmas pil träffade Rāvana föll han till marken och döden var nära

förestående. Då kom många heliga män fram till honom och ställde sig runt honom. Eftersom Rāvana var en framstående vetenskapsman som utförde mycket botgöring och förvärvade många slags förmågor ville de ta reda på hur hans sista budskap till världen löd. De frågade honom: "Rāvana! Vilket var syftet med ditt liv och vad har du uppnått?" Alla Rāvanas synder tillintetgjordes när Rāmas pil träffade honom. Det fick till följd att heliga känslor uppstod. Med stor svårighet förde han samman sina händer för att visa de vise männen sin vördnad och sade: "O ädla vise män! Vad kan jag säga er? Jag ville göra mycket gott, men jag misslyckades. En sak måste ni lära er av mitt liv. Om tanken på att göra något gott uppstår inom er bör ni göra detta utan fördröjning. Uppskjut aldrig en god handling. Dröj inte det minsta med att genomföra den. Er tanke och handling bör vara samtidigt. Om däremot någon dålig tanke dyker upp i ert sinne ska ni inte göra något åt den utan ta god tid på er att begrunda vad som talar för eller emot den. Jag hade tänkt förvandla havsvattnet runt Lanka till sötvatten, men jag sköt upp projektet gång på gång med tanken att jag skulle göra detta vid ett senare tillfälle. Till sist kunde jag inte genomföra detta goda projekt. Det var inte min enda idé. Jag hade också tänkt sända helvetets invånare till himmelriket för att lindra deras lidande och göra dem lyckliga, men också det sköt jag upp gång på gång. På detta sätt sköt jag ständigt upp alla dessa goda gärningar, och till sist har jag hamnat i dödens grepp. Jag förmådde inte genomföra allt det goda jag planerat. Därför vill jag ge er det rådet att närhelst en god tanke dyker upp i ert sinne måste ni genast förverkliga den och därigenom erfara den lycka en god handling leder till."

Utveckla hög moral och karaktär

Försitt aldrig ett tillfälle till att utföra ett gott arbete. Ge inte minsta utrymme för dåliga tankar. Detta är vad dagens ungdom bör lära sig. Dagens unga är de som kommer att leda nationen framåt. De bör därför

utveckla ädla känslor, välja den andliga vägen och bli föredömliga medborgare. När ni blir det kommer ni att uppleva stor lycka. Därför bör ni odla ädla känslor. Detta kallas för goda personliga karaktärsegenskaper. Ni kan bli stora och framstående ledare först när ni förvärvat goda karaktärsegenskaper. Det är därför nödvändigt att ni utvecklar dessa. När ni utvecklat goda personliga karaktärsegenskaper bör ni också utveckla fosterlandskärlek. Ni bör utveckla goda personliga karaktärsegenskaper, social ansvarskänsla och kärlek till ert fosterland. Tyvärr finns denna anda av fosterlandskärlek inte längre hos ungdomarna nuförtiden. De vet inte ens vad nationell enhet innebär. Deras perspektiv är begränsat till "jag, min familj och mina nära och kära." Detta är inte rätt. Ni bör först och främst prioritera ert fosterland. Indiens kultur är enastående och ytterst helig.

*Den som inte stolt framhåller
att detta är hans fosterland,
detta är hans modersmål och
detta är hans religion,
är sannerligen som ett levande lik.
« telugu-vers »*

De som inte älskar sitt fosterland är inte bättre än ett levande lik. Utveckla därför kärlek till fosterlandet. Ni bör älska det lika mycket som ni älskar er själva, för er kropp (deha) och ert land (desha) kan jämföras med ett föremål (bimba) och dess spegelbild (pratibimba). Därför bör studenter förändra sina tankar och utveckla goda egenskaper och en oförvitlig karaktär. Ge aldrig minsta utrymme för dåliga tankar. Även om ni bara ger dem lite utrymme kommer de att anta enorma proportioner. Låt därför inte dåliga tankar få tillträde till ert hjärtas inre. Om de försöker ta sig in bör ni tvinga dem tillbaka. Hur? Stäng helt enkelt ert hjärtas dörr. Ni bygger ett hus och förser det med dörrar och fönster. Varför dörrar? Ni behöver dem för att komma in i huset och att gå ut ur det, och era vänner och släktingar kan använda dem på samma sätt. Kan ni låta hundar, grisar och

Åsnor komma in i ert hus bara för att ni försett det med dörrar? Ni förvarar också soporna utanför, de ges inget utrymme inne i huset. På liknande sätt bör ni inte tillåta "soporna" av dåliga tankar att ta sig in i kroppen. Allt som är dåligt måste utestängas. Var fast beslutna att utveckla goda egenskaper. Håll alla dåliga egenskaper på avstånd. Låt dem inte komma i närheten av er. Det var tack vare en sådan beslutsamhet Ratnakara förvandlades till den vise Vālmīki. När en sådan ondskefull person kunde bli ett helgon, vilken skam vore det då inte om människan med alla sina höga utbildningar och inneboende dygder inte förmådde höja sig till den gudomliga nivån! Människan som skänkts världslig kunskap (vijnana) och ett högre totalt medvetande (prajnana) bör uppnå det gudomliga stadiet. Med hjälp av dessa gåvor bör hon utveckla gudomliga känslor och transformera sig till en gudomlig varelse. Hur kan man göra det? Det finns alltid en staty av Nandi, tjuren, framför Lingamstenen i alla Sivatempel. Nandi är ett djur. Vad tittar detta djur på? Vart är dess blick riktad? Blicken är fokuserad på Gud. Nandi ser inte alls ut över världen. Eftersom han fokuserat sin blick på Gud med total koncentration har han gjort sig förtjänt av vår tillbedjan. Hur lyckades han med detta? Tack vare sin odelade fokusering på Gud. Det är så att till och med ett djur gjort sig förtjänt av tillbedjan.

Därför bör ni också helga ert seende, bara fokusera blicken på Gud. Det är vad som avses med "su-darshan", som betyder att se det som är gott. För att utveckla sådant seende bör ni kontempera över Gud, tillbe Honom, transformera era mänskliga känslor till gudomliga känslor och nå det gudomliga stadiet.

(Sai Baba avslutade sitt tal med lovsången: "*Govinda Hare Gopala Hare...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, april 2010 s.98-106.

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen

Malaysia

Den 22 augusti 2010 besökte en grupp på över fyrtio Sathya Sai-volontärer i Kuala Lumpur de boende på Sungei Bulohs sjukhus för leprapatienter.

Sedan tidigt sjuttital har Sai-volontärer regelbundet besökt de boende på detta sjukhus som byggdes 1937 av britterna för att ta hand om de leprapatienter som inte hade någon familj som kunde vårda dem. På var och en av sjukhusets 16 avdelningar bor 10 till 15 patienter och somliga har bott där nästan 70 år. Ungefär en gång var tredje månad besöker

Sathya Sai-volontärer sjukhuset och så fort de boende ser volontärerna blir de glada och säger ofta: "Sai Baba Sudah Mali", vilket betyder "Sai Baba har kommit". De placerar sina tallrikar vid fotändan av sin säng för att få mat. Volontärerna har med sig hemlagad vegetarisk mat, frukt, kakor, kex, läskedrycker och också sådan mat som de boende speciellt önskat sig. Volontärerna har också med sig rullstolar och andra hjälpmedel. Under varje besök sjunger volontärerna lovsånger och lokala folksånger på avdelningarna. Några av de boende deltar i sången med stor entusiasm. Andra volontärer sitter och pratar vänligt och kärleksfullt med några boende.

Förutom tjänande av de leprasjuka har Sathya Sai-volontärer i Malaysia donerat blod och deltagit i trädplanteringsprojekt. Under augusti 2010 donerade de över 1900 liter blod, och från maj till augusti planterade de totalt 7661 träd i Raja Musa Peat Swamps, ett skogsreservat i Selangor State som förlorat ett stort antal träd.

U S A

I ett unikt tjänandeprojekt samlas Sathya Sai-volontärer från södra Kalifornien en dag varje sommar för att visa sin kärlek och omtanke med de fysiskt och mentalt handikappade barnen och vuxna i Ability First-organisationen. Sai-volontärerna har utfört detta tjänande de senaste sju åren. Ability First är ett centrum för barn och vuxna med fysiska och mentala funktionsnedsättningar. Ability First hjälper dem leva ett rikt liv trots den dagliga utmaningen som deras handikapp medför. Mer än 75 volontärer inklusive Sathya Sai-ungdom från Arizona och södra Kalifornien tillbringade hela dagen den 14 augusti 2010 med 45 fysiskt och mentalt handikappade barn på Dockweiler Beach nära Los Angeles. När barnen kom till stranden i en buss välkomnades de av volontärerna med kärleksfulla leenden och varma kramar. Alla barn fick en pappersblomma

kallad lei (en hawaiisk girland) för att visa dem särskild uppmärksamhet och för att få dem att uppleva att denna dag är en festdag. Varje barn fick en egen personlig volontär.

Sedan följde lekar, vattenaktiviteter och picknick på stranden. Barnen njöt av volontärernas musik- och sångprogram. Dagen blev en inspirerande och hjärtevärmande upplevelse för alla volontärerna, som tackade Sathya Sai Baba för denna välsignade möjlighet till tjänande.

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2011.

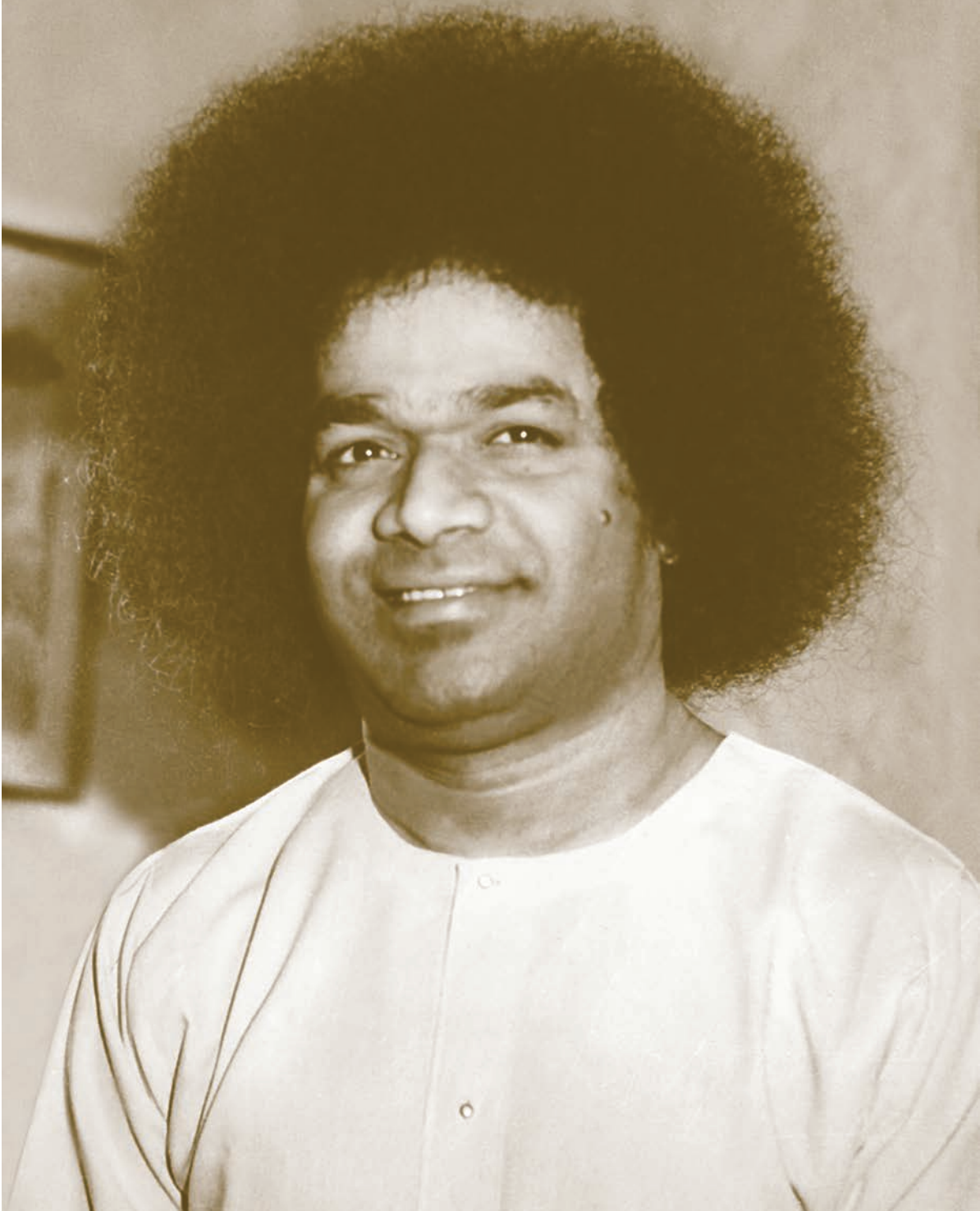
Var är Gud (atma)?

En rik man gick en gång till en närliggande by för att besöka en marknad. När han var på väg hem gjorde en tjuv honom sällskap med avsikten att stjäla hans penningpåse. Han talade vänligt med den rike mannen och de blev bekanta med varandra. Båda stannade på ett gästhärbärke för natten. När alla hade somnat gick tjuven upp och letade efter den rike mannens påse med pengar. Hur mycket han än letade hittade han ingenting. Tidigt på morgonen väckte tjuven den rike mannen och sa, "Det finns många tjuvar här. Har du lagt din penningpåse på ett säkert ställe?" Den rike mannen svarade, "Ja det har jag. Just därför lade jag min påse med pengar under din kudde.

Se, här är den ju helt säker" sa han och tog i samma ögonblick fram penningpåsen under tjuvens kudde. Fastän påsen med pengar fanns under hans kudde hela natten var tjuven inte medveten om detta utan sökte förgäves på andra ställen. På liknande sätt är människan omedveten om den gudomliga kraft som finns inom henne och söker den utanför sig själv.

Ur: *Sanathana Sarathi*, februari 2011.

Betrakta alla handlingar som Gudsdyrkan

*Vilken är hemligheten som
kan skänka människan frid och välstånd?*

*Det är att tjäna andra
utan att förvänta sig någon gentjänst.*

*Handlingar som skapar bindningar
kan liknas vid ett enormt, snabbväxande träd.*

*Den yxa som kan kapa detta trädets rötter är
att utföra alla handlingar som ett lovprisande av Gud.
Detta är den viktigaste och verkliga andliga offerritualen.*

*Detta offer leder till kunskap om Gud.
Märk väl att den innerliga önskan att tjäna
måste genomströmma varje nerv,
genomtränga varje ben i kroppen och
aktivera alla kroppens celler.*

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2011, baksidan.

